

Jak řídí režisér Jan Hřebejk

Řadit manuálně je jako prát na valše

Ikona českého filmu si právě pořídila nové auto. Tipujete Porsche Cayenne Turbo? Vedle. Jana Hřebejka potkáte v Suzuki Swift s automatem. A nestydí se za něj.

Úplně nový vůz si Honza dopřál až po čtyřicítce. Při výběru převládl rozum nad emocemi, takže autora Pelíšků či Pupenda nově potkáte po Praze v šedém swiftu, zatímco rodinné SUV řídí manželka.

Nemáte to s auty trochu naopak?

To byla první otázka prodejce. Jestli je pro manželku. Ne, pro mě, říkal jsem mu. Koukal na mě jak na zjevení, protože věděl, že jsme si u nich kdysi kupovali forester. Když já víc nepotřebuju. Čtrnáct let jsem jezdil třilitrovým Volvem S80. Bylo úžasně pohodlné, ale pro jednoho do města zbytečné a nesmyslně neohospodárné. Když jsem se odhodlal ke změně, šel jsem na to rozumem.

Z extrému do extrému, nemyslíte?

Rozhodnutí ve mně zrálo asi rok. Chtěl jsem malý, hbitý, hospodárný auto, který nebude provokovat. Zároveň ale univerzální a praktický, takže žádný sporták nebo kabriolet. Přece jen jsem si ale zvykl na určitý komfort, a proto mi to vybírání trvalo tak dlouho. Vždycky jsem se něčím svezl, ale připadal si jak v golfovém vozíku. Já si nepotrpím na nějakou sportovní jízdu, ale nesmím si v zatáčkách připadat jak na kole. A to je u těch malých aut často problém. Navíc vypadají jak laciné nákupní tašky. Takže jsem k tomu všemu hledal auto, ze kterého se mi prostě nebude chtít ven.

Očividně jste našel...

Já když něco mám a líbí se mi to, tak to chci na dlouho. Boty, hodinky i auto. Se subaru jsme naprosto spokojeni, takže jsem hledal znovu mezi japonskými auty. Tak jsem se dostal až ke swiftu, se kterým jsem se projel a našel přesně ten pocit, co jsem hledal. Samozřejmě vím, že takové Mini je taky skvělé auto. Ale stojí dobře dvojnásobek a s takovou výbavou, jako má suzuki, možná trojnásobek. Mám tam všechno, co potřebuju.

Vidíme, že i automatickou převodovku. To není pro chlapa typická volba.

Spousta lidí se mnou nesouhlasí, ale mně přijde manuální řazení jako přežitek. To je jako prát v dnešní době na valše, když to můžu nacpat do pračky. Řadit umím, nemám s tím problém, ale proč bych to probíhal dělal? Nejmí toho naježdím po Praze, kde je to samý

semafor, přechod. Proč se otravovat řazením?

Jaké byly vaše začátky za volantem?
V sedmé třídě to začalo motorkami. Stadion nebo fichtl, to byla v partě nutnost. Na pořádnou motorku bych se ale dneska bál sednout. Řidičák na auto jsem dělal až ve čtyřicetiletí, do té doby jsem ho nějak nepotřeboval.

Vzpomenete si na své dosavadní vozy?

První byl mercedes. Zní to nóbl, ale byl to starý vrak za třicet tisíc. Výborně topil, nic víc. Pořád jsem byl v servisu. Když se to stalo popáté za dva měsíce, tak jsem jim ho tam nechal a zapomněl vyzvednout, jak už jsem ho nenáviděl. Pak jsem jezdil olticem po tátovi, první slušný auto byl ojetý golf. Byl super, ale několikrát mi ho vykradli. Ale potom jsem si udělal radost. To mi bylo třicet a výhodně se mi podařilo sehnat tříletého saaba. Kupé. To byl zážitek. Úžasně pohodlný auto. Šest set kilometrů s ústředním páteřem a nebylo mi nic. Rodiče ženy s ním po mně jezdili ještě dlouho. Paralelně se saabem měla moje manželka malou mazdičku, kterou jsem měl taky rád. A pak už přišlo to ojeté volvo a k němu časem lehce jetá předváděčka, forester. První úplně nové auto je až teď swift.

Máte nějaký motoristický sen?

To ani ne. Ale odjakživa se mi líbily jaguary a staré citroëny – s těmi jsem si udělal radost v Krásce v nesnážích. Pro film je objevila náhodou kostýmní návrhářka, jezdila kolem nich do práce. Celkově bych řekl, že se dřív dělalo víc

hezkých aut. Dneska udělá pořádnou pecku málokdo. Mně se třeba strašně líbil Fiat Multipla. Lidí ho nesnášeli, ale já obdivuju tu odvahu udělat něco jinak než ostatní.

Co by byla vaše volba bez ohledu na finance?

To bych seděl na zadní sedačce roll-su. Netoužím se honit s ferrari v zatáčkách, líbil by se mi zpanštělý luxus.

Takže s rolí spolujezdce problém nemáte.

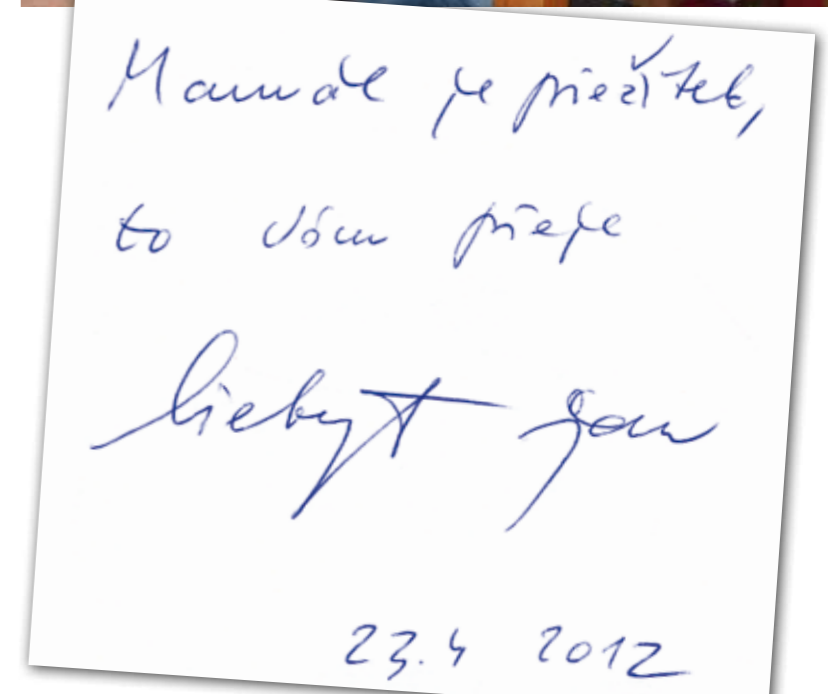
Já jsem naopak šťastný, když řídí někdo jiný. Radši bych měl škodovku s řidičem než sám řídit Porsche Cayenne.

Co na silnici nesnášíte?

Problíkávání, když jedu předpisově. Pak blázný, co na někoho troubí, když se mu třeba rozbije auto. Co má ten chudák asi dělat? A odsuzuju profíky, kteří nedodrží předpisy – autobusáky nebo taxikáře. Za úplnou demenci považuju značky typu 0000. Co si tím kdo dokazuje? I když já teda bez vlastního přičinění vyfasoval na suzuki taky docela kulatý číslo...

Dostáváte pokuty?

Celkem ano. Za špatné parkování, nesprávné odbočení nebo překročení rychlosti na prázdné noční magistralce o patnáct kilometrů. Samé drobnosti, stejně jako ve škole. Tam jsem byl samá poznámka a důtky za nepozornost a vykřikování. Nikdy nic vážného. A to mi zůstalo. Drzý jsem pořád a s policajty se hádám. Místo aby pomáhali lidem a plynulosti provozu, tak číhají za rohem na nějakého chudáka, co bloudí v jednosměrkách. To myslím hlavně měšťáky. ●

Jan Hřebejk o autech ve svých filmech

Jak vozy vybíráte?

V každém případě nemám rád, když auto kladě moc otázek. Třeba je zbytečně drahé nebo extravagantní. Jednou jsem natáčel seriál, kde měl přijet takový obyčejný pán ze Švýcarska. A štáb pro něj sehnal opacněovaný mercedes asi za pět milionů. Já jsem si řekl, že mě omejou. Působil nepatřičně a ještě se nám

na place celý zablokoval. Jak jsme pořád něco nastavovali, vymlátila se baterka a byl konec. A co s tím, že jo? To není jak škodovka. Tady otevřeš kapotu a tam je nápis „Na nic nesahej a zavolej vrtníka.“
Obsadil jste někdy auto ze špatné doby?
No nebylo to vždycky tip top. Třeba v Pelíškách se nám při jedné

dotáčce dostala do záběru škodovka stovka, která prý v tom roce 1968 ještě nejezdila. To se prostě stane i v dražších filmech. Když mi architekt sežene ideální auto z roku 70 a natáčím v roce 66, vezmu ho. Ale pár lidí se vždycky ozve. Zajímavé bývají debaty kolem doby okupace, kdy se měnila strana silnice, po které jezdíme. Já tvrdím, že ty lidi přeje auto

hned neprodali, takže vpravo jezdili i s pravostranným řízením. Takže je vlastně jedno, co do takového filmu seženu.

Nějaké aktuální motoristické dilema?

Připravuju film ze třicátých let a ta postava vlastní automobilku. Včetně prodejny a testovacího okruhu. Pro děj je to důležitý moment. Vůbec nevím, jak to ztvárníme. A přiznám se k jedné věci. Strašně bych chtěl zfilmovat příběh Elišky Junkové. Ale to je v českých podmínkách nezaplátitelné.

Šakalí léta [1993]

Tam jsem měl Tatru 87 a 97. To byla asi největší pecka, co jsem kdy do filmu obsadil. Podle mě šlo o nejhezčí česká auta. A také jsem tam nechal vybuchnout šestsettrajku. Ale do vzduchu letěl vrak, který jsme tam podstrčili. Josef Abrahám si při natáčení užíval policejní Škodu 1201. S takovou prý dělal řidičák.

Pupendo [2003]

Potřeboval jsem nechat nabourat embéčko – jak Pavel Liška přeje toho policajta. Když máte poničit veterána, je to vždycky problém. Aby to bylo levný, sehnali od nějakého dědy starou škodovku, ale neřekli mu, že se možná škrábne. Ten to pak zjistil a dost se mu to nelíbilo. Mně se zase báli říct, že to majitel neví. Byl to zmatek. Přitom to ani žádný veterán nebyl, bylo to normálně smládky. Navíc se tomu nakonec nic nestalo.

Horem pádem [2004]

Zdenek Suchý, který snad neměl ani řidičák na osobák, tam řídí nákladák. My byli s technikou zavření vzadu, kamera byla na lešení zvenku kabiny a okýnkem zabírala Suchého s Budařem. My to vzadu viděli jen přes tu kameru. Já najednou koukám a ten blázen začal předjíždět. On, který na to nemá papíry a za sebou má půlku štábu, se prostě rozhodl, že mu to auto před ním překáží, a tak ho předjede. Strašný.

Další filmy Jana Hřebejka

Pelíšky [1999] ▶ Kráska v nesnážích [2006] ▶ Medvídek [2007] ▶ U mě dobrý [2008] ▶ Nestyda [2008] ▶ Kawasakihů rúže [2009] ▶ Nevinnost [2011].

DIESEL

Speciální vydání Světa motorů

DIESEL

» Auta a motory s vůní nafty «

PRÁVĚ V PRODEJI

■ Vybourávání filtrů pevných částic
■ Vliv biosložek na motorovou naftu
■ Opravy vstřikovačů common rail